

Brúkt nógván pening longu - bíða nú eftir treytunum

-Vit hava longu brúkt stórar upp-hæddir til kanningar á føroyaøkinum, og verða treytirnar fyrri 1. útbjóðing „tilrækkende“, so verða vit við í leit-ingini, sigur Bo Wildfang, varastjóri Maersk Olie og Gas

JAN MÜLLER

Millum mongu oljufeløgini, sum hava eyguni eftir føroysku undirgrundini, er danska oljufelagið „Mærsk Olie og Gas“. Bo Wildfang varastjóri í AP Møller-felagnum sigur við Sosialin, at felagið hevur enn ikki tikið endaliga stóðu til, um tað fer at bjóða uppá teigar í fyrstu útbjóðing. Fyrst vilja teir vita meira um tær møgulegu treytir, sum føroyskir myndugleikar fara at seta til eitt nú serskatt ol. Eru hesar treytir „tilrækkende“ sum hann málber seg, so vera teir við.

-Hetta er ikki nokur nýggi stóða hjá okkum, tí vit hava alla tíðina gjørt greitt, at avgerð fór ikki at verða tikið, fyrr enn vit kenna treytirnar, og hetta man helst eisini vera sama stóða, sum flest onnur oljufeløg hava sigur Bo Wildfang.

Hann vísir á, at Mærsk Olie og Gas fylgir væl við gongdini í føroyskum øki

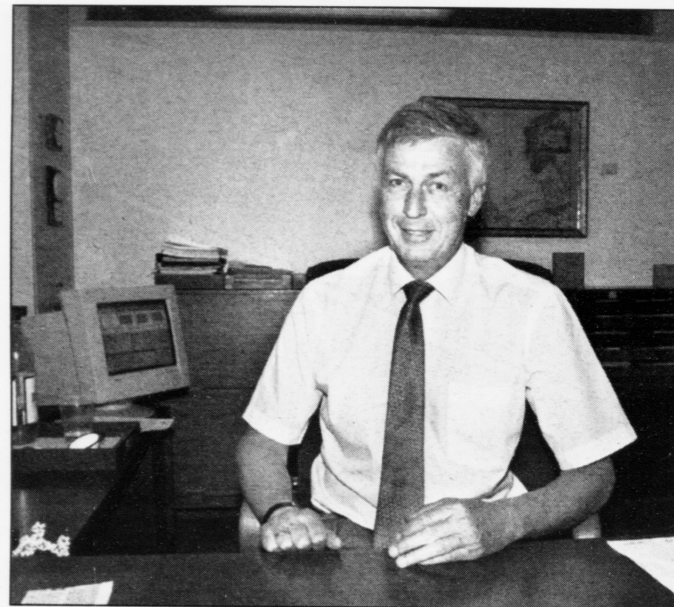
og hava teir brúkt stórar upphæddir til kanningar higartil. Meira enn teir hava brúkt undan eini útbjóðing aðrastaðni í heiminum. Teir hava keypt mest sum alt til-farið, ið hevur verið á marknaðinum og eru tí rættiliga „up to date“ á føroyaøkinum.

Broytingar

Síðani Mærsk kom sær uppí kanningarar á Føroyaøkinum eru fleiri ferðir hendar broytingar í bólkinum teir eru í. Fyrst varð Union Texas selt til Arco, síðani var Fina vvir-tikið av Total og nú loksins varð Amoco uppkøpt av BP.

-Í dag eru bert Veba Oil og vit eftir í bólkinum, og sum tíðin gongur og vit fáa meira at vita um treytir fyrri útbjóðing fara vit eisini at taka stóðu til spurningin um møguleg samstarv við onnur feløg.

Tá alt hetta er klárt verður felagið so at samanbera føroyska økið við onnur leiti-

Bo Wildfang, varastjóri í Mærsk Olie og Gas: -So skjótt sum útbjóðingin er greidd og treytirnar fyriliggja taka vit stóðu til, um vit vera við

øki, og tá kemur sjálvandi bæði spurningurin um olju-prisirar og møguleikarnar fyrri at finna olju at hava nakað at siga.

Bo Wildfang vísir á, at síðani AP Møller fekk konsessión í Norðsjónum hava teir ikki verið við í øllum útbjóðingum. Teir meta

nágreniliga um lönsemi og møguleikar í hvørjari útbjóðing og eru ikki við bara fyrri at vera við. Peika hesi tann skeiva vegin, so eru teir ikki við. Og júst tað sama verður galdandi við Føroyar. Tað er samlaða figgjarliga myndin, sum ger av, hvat felagið ger.

Einki við okkum at gera

Nú ætlanir eru frammi hjá einum av systurfeløgnum hjá Mærsk Olie og Gas, nevniliga DANBOR Service at vera við í eini verkætlan at gera Drelnes til oljuútgerðarhavn spurdu vit Bo Wildfang, um teir fegnir

siggja, at systurfelagið fer at hava eydnuna við sær á Drelnesi!

-Hetta hevur sjálvandi einki við okkara arbeiðsøki at gera, men tað er eingin loyna, at vit fegin sóu, at DANBOR var við til at byggja upp ein „basa“ í Føroyum. Men hann leggur aftrat: Basin má vera kapp-ingarføru.

Mærsk Olie og Gas var við til at bjóða í bretskum øki vestan fyrri Hetland í 17. rundu, men tað var ein kiksari, sum hann málber seg. Nú fara teir so at fylgja við komandi útbjóðingum bæði á bretskum og føroyskum øki. Bretska útbjóðingin verður helst nak-að fyrr. Fyri Føroyar hevði kanska verið best, um tær báðar vórðu um sama mundið. Hvat Grønlandi viðvíkur, so hevur tað ikki teirra áhuga í dag.

Lærdómur fyrri lívið

- Sjálvt um vit velja ikki at lesa á hægri skúla, so hava vit lært ómetaliga nógv hesi trý árin, sum vit kunna nýta í framtíðini og sum ger okkum betur for fyrri at liva í samfelagnum, segði Eyðgerð Mørkøre millum annað í pisu-røðu á Gøtusandi

Vælkomin tit øll á Gøtusand at fegnast saman við okkum um, at vit nú endiliga eru liðug og at vit kunna gleðast yvir, at hava tikið eitt prógv, ið fer at lata dyr upp fyrri okkum í framtíðini. Hesin dagur hevur staðið fastur í huga-heimi okkara, líka síðan vit fyrri okkurt um tveimum mánaðum síðan spent fóru at taka mátt til høgurnar.

Men hvi hevur hugvæn so nógv at siga fyrri okkum studentar? Ein partur av frá-greiddingini er tann, at vit nú standa á egnum beinum og kunnu avgerða hvat vit skulu nýta okkara lív til.

Vit skulu nú taka eina týdningarmikla avgerð í lívið okkara og finna út, hvat vit vilja ávirka í samfelag-num ella stutt sagt, hvat fyrri hyll vit vilja seta okkum á.

Vit hava gjøgnum hesi trý árin inni á Kambsdali havt nógv lærugreinar og

nógvvar hava ikki havt okkara áhuga, men eg má siga, at vit øll sum standa á sand-inum her í dag, vita eitt sindur um verkfeløg og verkfall.

Vit hava upplivað eitt verkfall og tað seinna var á veg, men tað varð tibetur ikki til nakað, tá í avtarnaði.

Vit hava ásaðnað, at verkfall ikki altíð er so rættvist, men hava eisini lært at berjast fyrri eini sak, sum í síðsta enda skalt gagna teimum, sum komu at ganga í hesum skúla framyvir. At samanhald hevur nógv at siga hjá menneskjum, kunnu vit øll verða einig í og á hesum øki eru vit eisini komin eitt stig hægri á Kambsdali. vit eru teir fyrstu studentarnir, sum hava upplivað at hava eitt fast tilhaldsstað at fara til, um vit skulu skipa fyrri tiltøkum. Vit hava fingið eina avlu ella eina kantinu sum summi nevna hana.

Hetta fer eisini at gera ar-beiðið hjá næmingaráðnum lættari, at vita at eitt stað er tiltaks, til teirra at nýta. Vit hava upplivað at verið eitt sindur einsamøll, fyrri uttan at vita hvør gekk í studentaskúlanum og handilsskúlanum, til at vita næstan akkurát hvør gongur í hvørjum flokki.

Hetta hevur eisini stóran týðning fyrri trivnaðin á skúlanum. Fyri at ein næmingur skal føla seg í tryggum umhvørvi, er tað eisini neyðugt við nærumhvørvið.

Hetta hava vit ásaðnað er av stórum týðningi. Eg skal ikki siga so nógv um hvat vit hava lært, men eitt er so felags fyrri okkum øll og tað er, at kórið venur hvønn týsdag í doguróti-manum.

Men tann týðningarmesta av øllum er, at vit kunnu finna okkara røttu hyll og at tað vit velja at gera í

framtíðini er nakað vit kunnu standa inn fyrri og sum vit brenna fyrri.

Karrierufólk hava altíð verið ein fyrimynd og hjá summi kanska eisini ein ræðumynd og vit vilja øll fáa eina góða útbúgving sum gevur okkum virðing millum fólk. Men vit mugu eisini minnast til, at eitt samfelag ikki bert rúmar einum fólk sum eru stjórnar, men vit mugu eisini hava tann vanliga arbeidarar við okkum, fyrri at samfelagið skal kunna ganga upp sum eitt vaelýndnað rokniestykki.

Eitt er vist og tað er, at sjálvt um vit velja ikki at lesa á hægri skúla, so hava vit lært ómetaliga nógv hesi trý árin, sum vit kunnu nýta í framtíðini og sum ger okkum betur for fyrri at liva í samfelagnum.

Vit eru tann nýklaktað pisan, sum ger seg til reidar at slíta seg frá móður síni

og flyta seg runt í heiminum. Hon fer at kenna, at best mundi vera heima í tryggum umhvørvi, men tá ið hon so hevur rokkið mál sitt, angrar hon ikki stríðið.

Hvat krevst fyrri at vit kunnu náa tí besta úrslitinum? Hetta er ein góður spurningur og er hann tí ikki lættur at svara. Hugur okkara og at útbúgvingin er viðkomandi fyrri okkum hevur nógv at siga. Men vit mugu fyrri alt í verðini ikki halda, at vit kunnu klára eina stóra útbúgving uttan hjálp frá bæði klassafeløgum og frá einum ríkum nærumhvørvi.

Í yrkingini „fast stóð í fonnum eitt fjalladalssýngi“ verður nevnt um ein persón, sum skal fara sjálvbjargin yvir land og yvir hav, men meiningin er ikki, at tú skalt útilukkað tæy sum eru run-dan um teg, men leita eftir stuðli frá teimum.

Her koma eisini tey góðu ráðini frá stjórn okkara. Sámál í Skorini á okkara síðsta skúladegi, sum tæy vísu orðini, a t vit skuldu læsa okkum inni, fyrri at fáa lestrarfríð, men tó ikki verða verandi innilest. Vit máttu prátta við hini fyrri líkasum at fáa eitt hjartasuff og fyrri at gerast rólígar. At vit ikki steingja okkum úti

og hugsa um okkum sjálvi og okkara karrieru ger okkum eisini meira før fyrri seinni at arbeiða og virka í samfelagnum til gagns fyrri øll.

Eg fari nú at lesa eina yrking upp, eftir Ólajákup Kruse, sum eg haldi hóskar til dagin.

Nú skúladagur er lokin, nú runnið er trý ára skeið, brátt pisan úr reiðri er fokin, hon flaksar á rættari leið.

Skjótt móðast teir ungu vengur, men ídni ger flogið lætt, hon vitjar røkur og rengur, hon veit hvat er rangt og rætt.

Í huganum flýgur hon víða, bæði í eygst og í vest, hon vil sær mót vindinum stríða, tá flogið gerst tryggast og best.

Og so til seinast, vil eg ynskja øllum hjartaliga til-lukku við bæði høggu og prógvi og eg ynski tykkum góðan byr framyvir. Vit vilja eisini takka skúlastjóra og lærarum fyrri eitt gott og læruríkt tíðarskeið og eg yvisti ikki í, at hugur okkara mangan fer at leita aftur á tíðina inni á Kambsdali. Takk fyrri.